1876. VIII. évfolyam. 44. szám. Csütörtök, márczius 2.

Előfizetési árak:
Helyben es postán kültve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért!
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bármentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Tett és eredmény.

II.

Önálló magyar nemzeti bank létesitése segithet ma az uzsora által elkényszeredett magyar népen. Az uzsoratörvény megszüntetése, látszólag az állam jólétének előmozditását czélozta talán, de korántsem érte el az óhajtott eredményt. Mindenütt emelkedik a pénzkérdésekben megkárosultak részéről a nyomor felkiáltó jele. Mindenütt keletkezik a visszavonás, az eddig békés családokban, mert a pénz, mely a napiszükség kielégitésének egyik főtényezője talán hiányzik, vagy reményben sincs meg. A megszokott életélveket a pénz mozgató ereje tarthatja ébren, de midőn valaki szokásos élveiről azért kényszerül lemondani, — mert nincs hozzá eszköz, hogy azt megszerezhesse, — el kezd mellékczélok után futkosni, — ha üzleti érdek vezeti, saját üzletében kiván tenni oly ujitásokat, melyek kényelmének hatványozását positive előtérbe emelnék; meg lehet pedig, hogy épen ezáltal készíti a sirhalmot reményben levő uj jövedelmének elpihentetésére.

A megszokott életélv nemcsak a kereskedelem vagy ipar, hanem a müvészet és tudomány terén is hóditásokat tesz. Van elég példa mindenikre az életben. Ha az iparos nem rendelkezik saját testi ereje feltartása szempontjából annyi pénzzel, — mennyi őt maga szerint boldoggá teszi: elkedvetlenül, haragszik, mérges, — pedig az indulat heve, különösen az ipar terén megölő betüje a jólétnek. A nagyobb mérvben képzett müvész, vagy tudós szinte a pénz hatalma alatt hever. A müvész s tudós szellemi müvek előállitásában fáradozva, mint koronát az anyagi elismerést igyekszik megnyerni. Mi az anyagi elismerés? Pénz, arany!

Midőn nem rendelkezhetünk oly alappal, honnan az iparos, müvész és tudós elláttathatnék, — midőn „a nagy adó sulya alatt, házgerendánk majd leszakad!“ midőn szégyenlünk egymással találkozni azért, hogy hátha valamelyikünk már régibb tartozásunkra, becsületbeli kötelezettségünkre figyelmeztet, — nem volna-e jó, ha valamely irányu kötelezettségünk ellensulyozására olcsó, s nem uzsorapénzhez juthatnánk?

Az önálló magyar nemzeti bank létrehozása minden apró aggodalmakat megszüntet. De hol van erre a megkivántató alap? Hol szedjük össze azon érczmorzsalékot, melyből a közjólét kolisszeuma emelkedik? Nézze meg minden hazafi a 9 év szülte államadósságot, azt az ezer meg kitudja hány száz millió forintot, melynek a törvényes kamatja is csak hetven millió. Láthatja, hogy itt csak az önfentartás végkisérletere van hagyatva. Az önfentarthatás végkisérlete pedig ez: nyuljon mindenki a láda fenekére, azokat a becsveszitett penészes tallérokat, melyek ugy is holt tőkét képviselnek, hozza közforgalomba, Péter is, Pál is adjon a magyar önálló nemzeti bank alapjára bizonyos érczértéket, hogy a sürü esőcsepp még a „national-bank“ kövén is nyilást támaszszon, — hozza a napszámos keresményének egy százalékát ezen alakitandó uj piaczra; hozza az iparos iparczikkének árát a közébredés oltárára; vesse a tudós, a müvész átvirasztott éjjeinek gyümölcsét a közjó mérlegébe, bizonyára nem instálunk a némettől filléreket.

A kárthágói hölgyek megmentették hazájukat. Ők többet adtak, mint arany és ezüst; kender hiányában hajfonadékukból telt ki a hajókötél. Ha a honleányok fényüzési hajlamuktól elállva, a család szentélyének őrállóivá lesznek,— nagyobb áldozatot hoznak mint Kárthágó hölgyei, mert alkalmat adnak a magyar önálló nemzeti bank létrehozására. Sőt a férjek háta mögött állva még ösztönzőkül müködhetnek, e halasztathatlan közügy előmozditásában.

Az a közlelkesedés, mely 48-ban tette buzditotta a haza lakosságát, mely az egyakarat kifolyása gyanánt, nehány hét alatt pénzügyi dolgainkon nagyot változtatott, — ma sem halt ki még, csak ügyes vezető kell, ki a tények szálait, őszinte, nyilt homlokkal kezébe merje fogni. A hon iránti lelkesültség ma is él, az áldozat ma sem lehetlen, csak a bizalom meg legyen a politikai vezérférfiakban.

Mihelyt a nemzet filléreiből gyümölcsözővé válik az önálló nemzeti bank, az ország közjövedelmeiből az ide csatornázható források jelentékenyen emelték. Csak minden idegen avatkozás távol maradjon! Önálló magyar nemzeti bank mellett az ipar, kereskedelem, tudomány müvészet ugy felvirágoznék, mint az enyhe égalj növénye az örökéltető nap jótékony melege alatt!

Haza- és önszeretet. Tett és eredmény.

Daru.

— **A horvát** miniszteriumtárczánál beállott változásra vonatkozólag a hivatalos lap a következő legfelsőbb kéziratokat teszi közzé:

I.

Kedves gróf Pejacsevich! Midőn önt egészségi állapotára való tekintetből horvát-szlavon-dalmát miniszteri állásától saját kérelmére ezennel felmentem, fogadja odaadással teljesitett hü szolgálataiért fejedelmi elismerésemet. Kelt Bécsben, 1876. évi február hó 25-dikén. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

II.

Kedves Bedekovich! Magyar miniszterelnökem előterjesztésére önt a Budapesten székelő központi kormányhoz tárczanélküli horvát-szlavon-dalmát miniszterré nevezem ki. Kelt Bécsben, 1876. évi február hó 25-dikén. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

— **A déli** vasuttársaság közgyülése hétfőn tartatott meg. Egy távirat jelentése szerint a közgyülés jóváhagyta az olasz kormánynyal Báselben kötött eladási szerződést és meghatalmazta az igazgató-tanácsot, hogy Ausztriával és Magyarországgal a pálya kettéválasztásának feltételei iránt tárgyalásokat folytasson.

— **A miniszterek** az al-duna vidékéről az áradást illetőleg érkezett aggasztó hirek folytán csak a hét végén mennek Bécsbe.

— **A vám- és banküggyi** tárgyalások a napokban ujból megindulnak Bécsben. A tárgyalásokban részt fog venni Lasser miniszter is, kinek egészsége már teljesen helyreállt.

— **A hivatalos** lap tegnapi száma a következő közleményt tartalmazza: Ő császári és apostoli kir. felsége maga, valamint felséges hitvese, Erzsébet császárné- és királyné nevében az árvizek következtében Budapesten, valamint az ország többi részeiben segélyre szorult károsultak segélyezésére magánpénztárából további 40,000 frtot legkegyelmesebben adományozni s ezen összegnek megfelelő elosztásával magyar miniszterelnökét megbizni méltóztatott.

— **Párisi** nagy követté Apponyi R. gróf helyére a „P. C.“ szerint Chotek gróf, brüsseli követ fog kineveztetni, kinek állomását valószinüleg Müllinen gróf külügyminiszteri tanácsos foglalja el.

— **Perger János** kassai püspök hosszas sulyos betegség után tegnapelőtt elhunyt.

A korszakalkotó mü.

„A kormánypárti lapok“ irja az „Egyetértés“ s ezek között első sorban a volt Deákpártiak s a „Kelet Népe“ is Kossuth Lajos levele alkalmából nagy garral kelnek védelmére Deák alkotásainak. Ha ez urak a vakok intézetéből kerültek volna is ki, a látás hiányában, legalább hallérzékeik épségét megüthette volna az irtóztató pusztulás és nyomor, melyek tiz rövid békeév után a háboru szerencsétlenségénél sokkal nagyobb mértékben sujtották a hazát.

De nem, ők nem látnak és nem hallanak: vakok és siketek egyszerre. A jajszó, az árverező dobok pörgése, az általános erkölcsi és anyagi kárhozat, mely a nemzetnek osztályrészül jutott, elfut szemeik előtt, kikerüli érzékeiket. Azaz, hogy hallják és látják ők mindazt, ám az önzés rutsága, az érdekek gonoszsága s a mi fő, a nagy katasztrófákat előkészitő erkölcstelenség kényszeriti őket lehazudni a tényeket a földről, amiothogy ha kell, letagadják a napot is.

A „Pesti Napló“ épenséggel elég botor oly képben festeni Magyarország helyzetét, mintha ez a boldogság tejfelében fürödnék állig, s azt mondja, hogy talán nem is értesitették Kossuthot hiven barátai.

Már hiszen, mikép értesitették Kossuthot barátai, megfelel arra az elfogulatlan nép, mely az alkotások gyümölcseit a keserü öngyilkosságig élvezi. De felelnek mások is, kik kinn a vidéken tapasztalatból ismerik a „független Magyarország“ népének küzdelmeit s az ő pártjukhoz tartoztak mindig. Felel az „Alföld“ a kormánypárt egyik tekintélyes vidéki napi közlönye mintegy aproposra a „Pesti Napló“-nak.

A kérdéses czikk, mely csattanós czáfolatul szolgál a „Pesti Napló“-nak, s melynek érdekességét emeli az, hogy február 26-án, Kossuth levele megjelente előtt „Magyarország helyzete czimmel látott napvilágot, minden magyarázat és kihagyás nélkül a következő:

„Mindazon jelenségek, melyek egy sülyedő ország végpusztulásának előhirnökeiül ismeretesek a történelemben, nálunk bőven megvannak. A viszonyok, az elemek s minden ellenünk fordul. Nemzetünk két osztályból: a már bukottak s tönkrementek, s a bukófélben levőkből áll; nehány ezer ember biztositott anyagi jóléte mellett milliók inség és koldusbotra jutottak. IV. Béla s Kun László ideje borul rá ismét Magyarországra; egy részében farkasok marczangolják szét az embereket, másik nagyrészét árvizek pusztitják el, országszerte pedig az uzsora és adóexecutiók pestise dühöng. Rémhirek érkeznek Dunán-innen — Dunán-tul, az éhezők s nyomorgók vészkiáltása hallatszik a Tiszán-innen és tul ....

A kétségbeesés sötét képei vonulnak a nemzete sorsán tünődő hazafi szemei elé mindenfelől. A kormány és a képviselőház nagy szorgalommal dolgozik Archimedesként körzőjével mialatt a sok ezerfejü ellenség létünk korhadt kapuit döngeti. — Papiron már számtalan törvényünk van; codifikálnak, revideálnak, recipiálnak, de a lopás, rablás és számtalan, kellő forma és czég alatt üzött csalást nincs ki büntesse. A hitel és bizalom megszünik, a polgári becsület és jellemesség a ritka kivételes tünemények közé kezd tartozni, a jó erkölcsök nagyobbára elbucsuztak, s képződik rettentő szapora módon az országos proletariatus, mely nem ismer hazát, nem istent és törvényt.

Az iparos már nem tud ez országban megélni, a kereskedő sem, ma-holnap a földbirtokos sem; az anyagi jólét eltünt, a megélhetés eszközei rémitően fogynak, csak az adó s katonai létszám emelkedik. Nincs békénk, nincs háborunk; harczolunk, de nem nyilt becsületes ellennel, nyilt csatatéren, hol meghalni is dicsőség; de fölemésztjük életerőinket láthatlan hatalmak ellen, kicsinyes aprólékosságokban, lelkesedés, kedv s pályabér nélkül, hol a győzelem is a kérész élet tartama és értékével bir, hol már az is szerencse, ha huszonnégy órára ismét sikerült családunkat az anyagi s erkölcsi nyomortól megóvni ....

Nemzetünk siralomházba van kitéve, s ha itt-ott vigság s fényüzés mutatkozik, az a halálra itélt keserü humora, mely még egyszer s utojára akarja fenékig üritni, mi még az élet örömserlegében fenmaradt. Az irodalom, a müvészet, az eszményiség pusztulnak körünkből, mert azok is csak ott élhetnek meg, ahol kenyér van. Tacitus sülyedő Rómájának jeleneségeit látjuk, ez országban arányiagos mérvekben feltünni, de reményt egy jó jövőre, a biztos menekvésre már alig táplálunk. Egy ország agonizál s Hunnia nemtője méltán gyászba borul ....

Legjobbjaink már elhaltak, az epigonok köréből nem igen magaslik ki uj nagyság; a bizonytalanság határtalan pusztájában tévelygő nemzetnek nincs istentől küldött profétája nincs ihletett vezére; az események ránk törődnak, s ellentállani nem birunk. Byzanczi okoskodások az i pontjának érvénye fölött képezi országhölcseink vitáinak lényegét, a kormány, mint a rhodusi colossus egyik lábával Bécsben, másikkal Magyarországon áll, s közben az elégületlenség, a nyomor s minden roszszak árvize egymásután elsepri a nemzet legértékesebb kincseit. Mire egy önálló bank megszületik, nem lesz már kinek hitelezni, mire a vámkérdést kellően rendezik, nem lesz mit kivinni, s nem lesz kinek behozni.

Ily hangulat és helyzetben bátran hozzáfoghatnak a keleti kérdés megoldásához. Veszteni már alig van mit. Többet vesztettünk nehány év alatt anyagilag s erkölcsileg békében, mint vesztett egy borzasztó nagy háboruban Franczia ország. Reánk nézve nincs már veszélyesebb háboru a jelenlegi békénél. A nemzet fiatalsága ugyis kaszárnyákban sanyarog, a véradó kegyetlenül beszedetik, a hadisarczot meg az adóvégrehajtók tekintet és irgalom nélkül begyüjtik, hogy megélhessen az állam, miután annak sok ezer polgára ugy sem birhat már megélni.

Azért nem félünk, nem rettegünk már egy nagy háboru esélyeitől sem. Dőljön el jobbra vagy balra sorsunk, de mentsenek meg bennünket e szégyenletes vergődés és rothadástól, mely sem élet, sem halál. Vagy nyujtsatok módot nemzetünknek, hogy munkája után a polgár becsülettel megélhessen, vagy pedig jöjjön el mielőbb a catastropha, „hol egy nemzet vérben áll“ s legalább egy dicsteljes halál emlékét hagyjuk hátra a nemzetek története irójának ....

Normalis uton ugy sincs már menekvés az örvényből, melybe sodortattunk. Ide rendkivüli eszközök, de rendkivüli ész és erélylyel megáldott férfiak is kellenek. Ha ilyenek nem találkoznak, — ádáz sorsunk beteljesedik, s nyomorultanlépünk le a világ szinpadáról. — A segithetés, a mentés idejének legnagyobb részét ismét elszalasztottuk, az óra tiznnkettőre jár ... a sötét éjfél áthatlan fátyola terül állami s nemzeti létünkre, a virradat messze van, s talán el sem érjük, ha az illetékes körökben még tovább haboznak s fontolgatnak, s merész elhatározással nem történik meg a megmentés döntő lépése...

Nagyobb a veszély, mint volt Mohács és Világosnál. Miért? nem kell bővebben fejtegetni. Tudják azt a gondolkodó hazafiak igen jól. Érzik, hogy a hajó sülyed, a vész egyre növekszik, a vihar tombol, a helyzet parazsos lehe türhetlen, ... menekvést keres mindenki, ... segélyért kiált a nemzet nyomorg ... a viz nyakunkig ér ... de a mentő eszközök alkalmazását még sehol sem látjuk ...

„Rosz időket élünk, rosz csillagok járnak, Isten óvja csapástól szegény magyar hazánkat!“

— ***A magyar fővárosból.*** **Király ő felsége** a borsodmegyei Rakacza községi iskola és tanitólak épitése czéljaira magánpénztárából 300 frtnyi segélyt, az árvizkárosultak részére pedig ujabban 6000 frtot adományozott. **A budapesti** tudomány-egyetemen a 2-ik félévi beiratások f. é. márczius 1-től bezárólag 14-ig tartanak. **A dunagőzhajózási** társaság mult hó 28-án nyitotta meg a hajózást a Dunán. **Liszt Ferencz** — mint a „K. N.“ biztos forrásból értesül, — az árvizkárosultak javára nyilvánosan játszani fog. **Szerencsétlen flótás.** C. G. zenecsarmester a napokban, mialatt a partról a zajló Dunát szemlélte, zsebéből 32 darab 50 frtos kincstárijegyet elveszitett.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Ér-Mihályfalva, 1876. febr. 29.

A folyó hó 27-én Ér-Körtvélyesen egy zártkörü tánczvigalmat rendeztek, melyre mi mihályfalvaiak, mivel hivatalosak valánk, egynehányan át is rándultunk s azt mondhatom, hogy jól is mulattunk egész addig, a mig a közbejött botrány a diszes hölgykoszorut szét nem ugrasztotta, mely is ilyenformán történt:

Két oda való család férfi tagjaiban a szőllő levének tulságos élvezete miatt a már azelőtt is keblökben táplált ellenséges szikra lángra lobbanván, egymás ellen kést ragadtak, de mivel őket a fegyvereknek szánt eszközök-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Második rész: **Julia.**

XII.

Mindketten elhallgattunk.

— Ah, Mária — mondá Olga rövid gondolkozás után — szomoru dolog az, ugy kelni fel az asztal mellől, hogy az étkeket, melyeket isten mindenki számára kimért — ne élveztük légyen. Szomoru dolog az, kedvesem, midőn anélkül kell meghalinunk, hogy a földi boldogságot megizleltük volna.

Lassanként átment társalgásunk más tárgyakra és hosszon beszélgettünk Pálról, Pétervárról és feltettük a kérdést: valjon eljön-e R be, vagy csak levelet irand Olgának, hogy őt visszahivja.

Ő ¡vidám volt, megszakitás nélkül beszélt, enyelgett, tréfált és nevetett. Én ellenben számláltam a még hátralevő perczeket s kinozva türelmetlenségtől, e gyötrelemnek minél hamarább véget vetni — átkoztam gondolatomban a szolgálót, ki oly kevéssé sietett. Már meglehetősen késő volt; leültem egy székre az ajtónak szándékosan hátat forditva, hogy a lány beléptekor arczomba ne láthasson. Végre bejött a tálczát a theakészlettel mellém az asztalra helyezve s azután hozta a Samovárt. Lopva tett tekintetei elárulták, hogy gyanusnak tetszem előtte és hogy ottlétemet ily későn nem tudta megmagyarázni magának. Miután mindent felrakott, ismét eltávozott.

— Kérem, mondja neki, hogy nem szükség várakozni — mondám Olgának.

Olga gyorsan kiment a szobából s ép oly gyorsan ismét visszatért.

— Elment? — kérdém.

— Igen.

— És le fog feküdni?

— Bizonyosan arra nem igen kéri magát.

Mint irjam le azt, a mit akkor éreztem, midőn végre az általam elhatározott tett küszöbén állottam. Olga még legfölebb öt—tiz perczig volt hatalmamban és aztán... Valjon később adja-e elő magát ismét egy oly kedvező alkalom... valjon másodizben nem fog-e bennem hiányzani az elszántság, ha először félénken visszajedtem? Ezen kérdések merültek fel elmémben.

Olga megkészitette a theát és kitöltögette a csészékbe. Hogy nehány pillanatra eltávolithassam a szobából, valamit kérnem kell, mi nem volt az asztalon. E czélból többször felnyitottam számat, de a félelem és szánakozás gátolt a határozó szó kimondásában. Ösztönöm sugallta, hogy örvény felett lebegtem és könyörögtem a sorsnak, hogy ne sodorna belé. Ugyanazon pillanatban fordult hozzám Olga barátságos mosolylyal.

— Minő különös tekintet, kedves Eustachowna Mária! Parancsol valamit? — kérdé. — Ön bizonyosan czitrommal issza a theát? És anélkül, hogy válaszomat bevárta volna, kisietett a szobából.

Ugy tetszett, mintha valaki fejemre ütött volna. Erzés és eszmélés nélkül, mozdulatlanul ülve maradtam egy negyed perczig, azután felugrottam, kitekintettem az ajtón, visszatértem az asztalhoz és gyorsan, gondosan, de érzéktelenül, mint egy gép megtettem azt, mit tennem még hátra volt.

Mire Olga visszatért, minden készen volt. Ott ültem, mintegy szobor, készen arra, hogy nézője legyek egy szinjátéknak, melyet a pokol látszott szülni. — A koczka el volt vetve s többé nem volt hatalmamban a megtörténtet meg nem történté tenni.

Jól emlékszem rá, hogy a czitromot elém tette, azután mosolyogva helyet foglalt és csodálkozott, hogy a czitromot nem is érintettem. Nem nyultam hozzá, mert kezeim reszkettek és féltem, hogy Olga észrevehetné. Azután csészéjét mutatta, egy régi divatu kis tárgyat félig lekopott festéssel.

— Emlék atyámtól — mondá. Mindig ebből ivott és halála után, — még akkor gyermek voltam, — mama nekem ajándékozta, hogy róla mindennap ráemlékezzem. Mama félt... de mi ez?....

Valami azt sugallotta keblemben, hogy a csészét ragadjam ki kezéből, de már késő volt, ... megitta ... Arcza előbb csodálkozást, azután rémületet fejezett ki.

— Mit jelentsen ez?... Kezdek rosszul lenni ... Mária, mi lehet annak oka? Ah, mily rosszul!

Többé nem hallottam semmit. Szavai érthetlenekké lettek ... Megfuladni látszott, felugrott, összerogyott, majd mégegyszer ujból felemelkedett. Egyikünk meglökte az asztalt, ugy hogy a theás edények csaknem a földre hullottak. Ekkor oly rémület fogott el, hogy majdnem a sikoltás veszélyének tettem ki magamat. Emlékszem azon pillanatra, melyben egymással szemben állottunk. Kezeim közt tartottam fejemet ... ő pedig kékesvörös, felduzzadt arczczal, elforgatott s lángoló szemekkel állt előttem. E jelenet nem tartott oly soká, mint annak leirása és épen midőn szándékom volt lábaihoz borulni — bocsánatáért esdeklendő, kebléből egy alig hallható kiáltás szakadt fel. — Azután tántorogni kezdett s végre nehézkesen a földre zuhant. Tudtam, hogy többé nem fog felkelni.

— Elvégeztetett, itt semmi tenni valóm nincs többé! — mondám magamban. A csészét kiöblíteni, hogy a méreg nyomait elmossam, hasztalan lett volna, mert a méreg nyomai a hullán sokkal inkább mutatkoztak, mint a csészében. Azonkivül féltem, hogy a szolgálót felébresztheten és ő előbb a szobába jöhetett, mintsem én elszökhettem volna.

Az asztalt a hulla elé toltam, hogy arczát ne lássam, azután felöltöztem és az ajtón kivilágitottam. Minden csendes volt, egy hang sem volt hallható. Erre az egyik világot kioltottam, a másikkal kiléptem a szobából, az ajtót hirtelen bezártam, és épen szökni akartam, midőn hirtélen egy gondolat visszatartott. A kulcs ... mint szabaduljak a kulcstól? Szerencsémre egy nyilást fedeztem fel az ajtó és küszöb között, a kulcsot a nyiláson bedugtam és midőn éreztem, hogy könnyen előre tolható, egész erővel belöktem a szobába. Később nem tudtam felfogni, hogy miként vetemedhettem oly vakmerőségre akkor. Ott állottam egyedül a folyosón az ajtó előtt, a világ a kezemben, a méreg zsebemben volt. Ha a szolgáló a helyett, hogy egy negyed órával később — e pillanatban — jelent volna meg, ugy veszve leendettem.

De a szerencse, mely az ügy egész folyama alatt oly csodálatosan mellettem volt, hü maradt a teljes bevégződésig. Senkisem mutatta magát; a folyosón át kisurrantam az udvarba, a világot kioltottam s azután az utczára rohantam.

Mint egy macska ugrottam az ajtóhoz és miután nehány nagy lélekzetet vettem, futottam mint csak futhattam. Nem tudem elgondolni, hogy mint történt az, hogy nyakam nem szegtem, mert körültem setét volt s a világosságtól elvakitott szemeim nem tudták a tárgyakat megkülönböztetni. Egy vak ösztön sugalta, hogy az utcza sarkon állva maradjak és most láttam, hogy az ott oly meredeken szálló járda pocsétába vezetett. Ez kényszeritett lassabban lépkedni, de alig mentem pár perczczel odább, ugy tetszett, mintha üldöztek és némi távolságban igy kiáltottak volna: fogják meg! fogják meg őt!

Rémület fogott át — ruhám összébb fogtam — s oly gyorsan robantam előre, a mint csak tudtam. Meg kell még emlitenem, hogy a lezajlott események befolyása következtében az idő iránti tájékozásomat is elvesztettem, s féltem, hogy a vonattól lekésem. Azonban mindez a képzelő csalódása volt, mert senki sem üldözött, az állomásra pedig egy fél órával előbb értem, mint kellett. Mint voltam képes oly gyorsan futni, azt maig sem tudom felfogni, csak annyit tudok, hogy lélekzésem akadozott és izgatottságom nőttön-nőtt, mert féltem, hogy kinézésem által figyelmet gerjesztek magam iránt. Szerencsémre a pályaudvar aránytalanul üres — és térei meglehetősen setétesek voltak. Csak a pénztárnál és a mérőasztalon égett pár lámpa. A jelenvoltak közül nehány rám nézett, midőn beléptem sőt egy pályahivatalnok sugott is valamit szomszédjának. Lehet, hogy valami egészen jelentéktelen dologról szólt, a mi én rám épen nem vonatkozott, de megvoltam akkor győződve róla, hogy én előttük feltüntem s hogy ők rajtam valami gyanusat fedeztek volna fel. Az aggodalomtól félholtan surrantam el mellettük, kerestem egy setét szöglétet, s mint egy élettelen tárgy terültem el a lóczán. E pillanatban oly rosszul voltam, hogy alig volt annyi erőm, hogy odáig mehettem ... még néhány lépést s összerogytam volna.

(Folyt. köv.)

től csakhamar megfosztották, ököllel és székekkel kezdték egymást páholni, oly formán, hogy kettő egyet becsületesen nyujtva hagyott — kinek más védelmezője az egész körtvélyesi publikum közül nején kivül nem vala, ki szinte kapott is érte egy pár nefelejtset — még ez nem volt elég, hanem miután kinyujtóztatták, hajánál fogva a földön két szobán keresztül kivonszolták az udvarra, ott bőszült dühökben egyik a mellére ugorva, járta rajta az őrültek tánczát, a másiknak pedig az a vadállati ösztöne jött, mint a mesebeli szamárnak, mely a beteg oroszlántól nem félve, azt egész bátorsággal kezdte agyba-főbe rugdosni; mig az valami életjelt csak tudott mutatni, annyira, hogy most már ennek életéhez épen semmi remény sincsen, sőt meglehet, hogy mire e sorok már az olvasó közönség szemei elé kerülnek, — már akkor ő az örök álmot fogja aludni.

Igy lett a körtvélyesi vigjátékból tragedia; és azért azon tettnek hősei még most is szabad lábon vannak, de mivel a bünt utóléri a büntetés, — reméljük, hogy méltó jutalmukat ők is majd meg fogják lelni.

Egy jelenvolt.

— *Vidéki hirek.* **A tövis-gy.-fehérvári** vonalrészen mult hó 20. és 21-ke közti éjjelen a vonat, a vasutra tévedt egész juhnyájon robogott át, mintegy nyolczvan darabot zuzva szét. Szerencsére kisiklás nem történt. **Erdélyben** a veresrtoronyi szoros mellett egy 40 személyből álló társaság, mely lakadalomra indult, az Olt jegén akart átjönni, azonban a gyenge jég leszakadván, a 40 ember kocsistól és lovastól együtt odaveszett. **A Kolosmegyében** ideiglenesen beszüntetve volt szt.-mihálytelki postahivatal f. é. márt. 11-én ujra megnyittatik. **Temesvárott** egy román pór felakasztotta magát. **Szemlakon** — irják az „Alföld"-nek — a vagyonbiztonság a legrosszabb és védtelenebb állapotban van. Nehány nap előtt a város kisebb mintegy 200 frtra menő házi pénztárát lopták el, mig kisebb lopások ott napirenden vannak.

UJDONSÁGOK.

* **Debreczen** város bizottsága a főispán elnöklete alatt tegnap és ma folytatólagosan tartott r e n d k i v ü l i ü l é s é n tárgyaltatott az 1876. évi költségelőirányzat és miután a szerint mintegy 50,000 frtnyi hiánylat mutatkozik, az annak fedezéséről szóló bizottsági javaslat. A jog és pénzügyi s gazdasági bizottság javasiata szerint két módozat ajánlatik a minden valószinüség szerint még számos éven át ismétlődő 50,000 frtnyi hiány fedezésére. Ezek egyike: a 30% községi adó behozatala, a másik a belső legelő értékesitésc. Elnöklő főispán azon kérdésére, hogy melyik módozat fogadtassék el, élénk vita fejlődött ki, melyben részt vettek: Mészáros József, ki a pótadó mellőzésével a belső legelők felosztását ajánlja oly formán, hogy az a polgárság közt, mint annak jogos tulajdona osztassék fel s a polgárság vállalja magára azon terheket, melyekkel a deficzit fedezése jár. Rácz György azon okból, hogy a legelő felosztásával a földbirtokok idegen kézre találnak jutni, és ennek folytán D.-ből a tősgyökeres földmivelő osztály ki fog veszni, a községi adó behozatalát véli helyesebbnek. Molnár György a Rácz által felemlitett nemzetiségi aggodalmakat hathatós indokokkal oszlatja el, s védve a belső legelő felosztásának tervét, ajánlja annak elfogadását, mint amely Debreczen városát pénzügyi zavaraiból hosszas időkre képes kiszabaditani. de csak ugy, ha a bizottság kötelességét hiven teljesitve, szigorura ellenőrizni fogja a számadásokat, ha a házikelésbe kellő rend lesz behozva s az előirányzott kiadás nem fog áthágatni. — Kövesdi János rövid felszólalása után, ki még a kis és ürge-nyilasokat is felosztatni kivánja, a vegyes bizottság javaslata, hogy a belső legelő felosztassék, nemkülönben az előterjesztett költségelőirányzat 3 biz. tag ellenmondásával, óriási szótöbbséggel a részletes tárgyalás alapjául elfogadtatott. Addig is, mig a részletes tárgyalásról közelebbi számunkban tudósitást hozunk, legyen szabad a ma megtartott közgyülésen szőnyegre kerülteket vázlatosan elmondanunk. Ugyanis midőn a javaslatnak azon pontjára, mely az iskola alapra vonatkozik, került a sor, nt. Némethi Lajos ur állott fel s megható szavakban terjeszté elő, hogy mily égető szükség van városunkban iskolák, illetőleg tantermek felállitására. Fájdalommal konstatálja, hogy a javaslatban ez ügyre vonatkozó intézkedések nem foglaltatnak. Mindazonáltal a felveendő nagy kölcsönből az iskola alapra előirányzott 140,000 frt, illetőleg ennek kamatai, mig egyrészben reményt nyujtanak aggodalma eloszlatására, másrészt nem lát teljesen elegendő biztositékot az ily lényeges és sürgetőleg orvoslandó bajnak orvoslására; e végből inditványozza, hogy a 140,000 frtból szakittassék el 20,000 frt, s ez összegből épittessenek s állittassanak fel tantermek. — Felhozta továbbá, hogy az okszerü oktatás alapja nemcsak egyes városok, de államok felvirágzásának. Az elemi oktatásra tett áldozatok megtermik mindenkor gyümölcseiket. Bár tudja, hogy Debreczen városa a nevelés ügyben sok áldozatot hozott, de kénytelen kimondani, hogy városunkban az elemi iskolák szervezése, még igen távol áll az 1868-dik évi 38-ik törvényczikk kivánalmaitól. Kisebb városok e tekintetben, jóval tulhaladtak. Kiterjeszkedik még az általános tankötelezettségre, mely városunkban kimondva nincs, s különösen ezt veti okul annak, hogy Debreczenben az oktatás nem felel meg a tett áldozatoknak. Az általános tankötelezettség kivihetőségét az iskoláknak szaporitásában véli. Inditványát következőkben indokolta: 1-ször, az a költségvetésen változást nem teszen; 2-szor a fenmaradó 120,000 frt kamataiból az iskolák szükségletei teljesithetők; 3-szor szentebb czélra nem forditathatik ez összeg, melynek megszavazását az egyház nevében kéri, egyszersmind inditványát irásban is beterjeszti. Komlóssy Imre ur pártolja az inditványt. Ármós B. ur csak közvetitőt szeretne találni, különben hozzájárul az inditványhoz ő is. Jobban óhajtaná azonban, ha az előirányott összeg meg nem csonkittatnék, s inkább bérelni kellene iskolának való helyiségeket addig mig épittetni lehet. Nt. Némethy L. ur kinyilvánitja, hogy az erre kiküldött bizottság egyetlen egy helyet sem talált alkalmasnak iskolai helyiségül. Simonffy Imre polgármester ur az egész iskolai ügyet, mint nagyon megfontolandót, jövő évre véleményezi elhalasztatni. Ez inditvány azonban viszhangra nem talált. A vitának véget vetett Vecsei Imre ur azon inditványa, melyszerint a 140000 frtból szakittassék el 20000 s épittessenek azon iskolák, s mig a fenmaradó 120000 frt száznegyvenezerre ismét ki nem növi magát, addig a kamatok érintetlenül hagyassanak. Igy segitve lesz a bajon anélkül, hogy az alap megcsonkittatnék. — Ez é l e t r e v a l ó inditvány t e t s z é s s e l e l f o g a d t a t o t t. — Következett ezután oly vita, mely a városi közgyülésnek diszére épen nem válik. Szőnyegre került Sesztina Lajos ur inditványára, hogy a helybeli kereskedelmi iskola évi 1000 frt segélyben részesittessék. Sajnáljuk, hogy ezügyben a vita oly irányt vön, mely nem a legszebb fényt vet azokra, kik e segélyt mindenáron megtagadni akarták. Erről jövő számunkban többet. Bevégezzük tudósitásunkat azzal, hogy a költségvetés részleteiben elfogadtatott.

* **Az árvíz** károsultak javára szerkesztőségünkben legujabban helybeli lakos t. P r i t t n e r Antal ur adakozott 1 frt o. é., özvegy T. N a d á n y i Sándorné asszony 5 frt, özvegy S i n a y Károlyné asszony 5 forintot oszt. ért. S z a b ó Mihály ur 10 forintot. — E szerint a begyült összeg 23 frt és két egy frtos ezüst tallér. Fogadják az illetők a szegény nyomorba jutottak nevében hálás köszönetünket.

* **Halmi Mindszenti Kornélia** asszony, a tegnap délutáni vonattal városunkba megérkezvén, holnap a „Szép Heléna" czimü operettben fog fellépni. Ittléte alatt — mint értesültünk — „Orpheus az alvilágban" czimü operette is szinre kerülend.

* **Győrffy Lajos** helyöeli lakos és előnyösen ismert kereskedő rövid ideig tartott kinos betegség után ma délelőtt fél 12 órakor elhunyt. Béke poraira!

* **Tegnap**, márcz. 1-én adatott szinpadunkon: a „B u d a p e s t i á r v i z", népszinmü 3 szakaszban, irta Szigligeti. Ez előadás nem tartozott a sikerültek közé. A szerep nem tudás csaknem általános, azonkivül a népszinműben a zene épen nem jól alkalmazott volt; nem birt azzal a hatással, minőt megvárni szoktunk, különösen a Szigligeti népszinmüveiben; a hatástalanság előidézésében nagy része volt különösen Némethnek, ki csaknem minden áriánál megakadt. Timár szereplése is szakadozott volt. Dicsérettel kell azonban megemlékeznünk a kis Abonyinéről, ki kedves, szeretetre méltó dalaival és játékával gyujtó hatást gyakorolt a közönségre, bár az ő hangja is fátyolozott volt kevéssé, ez azonban betegségének, melyből most kelt fel, tulajdonitandó. Rott Mari, Szeles és Takács játékát emeljük ki, utóbbi az uzsorás személyesitésében különösen kiemelkedett a többi szereplők közül. Midőn megemlitjük, hogy a zenekar a felvonásközökben még folyvást szokkal a réztányéros darabokkal untatja a közönséget, nem mulaszthatjuk el, hogy az igazgatóság figyelmét erre fel ne hivjuk.

* **Meghivó.** A debreczeni nő-dalegylet szervezése ügyében folyó 1876-dik évi martius hó 5-kén vasárnap, délután pontban 3—5 óráig, a zenede énektermében tartandó értekezletre, ugyane napon, mint eddig 5 órától 7-ig házihangverseny. A zenede igazgatósága.

* **Hirdetés.** A Duna-árviz károsultak javára f. é. márczius hó 5-kén a „Fehérló" szálloda termében tánczvigalommal egybekötött hangverseny tartatik, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghivatik. Kezdete este 7 órakor. Ülő hely 2 ft. Állóhely 1 frt. A rendezőség.

* **Király Mihály** ösmert nevü vendéglős, a tegnapi napon feladta, illetőleg átadta vendéglőjét a „Fehérló" eddigi bérlőjének, Vodnyánszky urnak, ki uj vendéglője megnyitását vasárnap, e hó 5-én Balázs Kálmán zenekara müködése mellett fogja megtartani.

* **A stockholmi zenedéből.** A Svéd női négyes Widerberg Hilda (1. fennhang), Aberg Ami (2. fennhang.). Pettersson Mari (1. mélyhang.) Söderlund Vilma (2. mélyhang.) Debreczenben, márt. hó 10-én pénteken A „fehérló" nagytermében hangversenyt fog tartani. Kezdete fél 8 órakor. Müsorozat: 1. a) Orpheus sjöng vid lutans toner etc, (Orfeus éneke — lant kisérete mellett.) O. Lindblad. b) Varsang (Tavaszi dal) 2. a) Aftonrodnad (Esthajnal) Schaeffer. b) Norsk Springdans (Norvegiai ugrótáncz) Kjerulf. 3. Trio, „Elias" oratoriomából Mendeissohn. 4. a) Rosen i Nordanskog (A rózsa az erdőben) Fischer. b) Svéd népdal A. Södermann. 5. a) Saeterjäntens söndag (A pásztornő vasárnapja) Ole Bull. b) Bröllopsmarsch (Lakadalmi induló) A. Södermann. 6. Névnapi éji dal Eisenhoffer. 7. Bröllopsdans (Lakadalmi táncz) A. Södermann. Helyárak: 1-sö zártszék 2 frt, 2-ik zártszék 1 frt 50 kr, és beléptijegy 70 kr. Jegyek előre válthatók: Szepessy Antal diszmü és Rott testvérek férfi divat kereskedésében, a hangverseny napján este a pénztárnál.

Tarkaság.

— D r á g a b o r o k. A legdrágább és legfinomabb rajnai borok Bréma város tanácsháza alatti pinczében vannak. A legöregebb és „rózsa" nevet viselő bor az 1624-dik évből származik. Ezenkivül igen jeles bor tartatik 12 nagyobb hordóban, a mely hordók a 12 apostol szerint vannak elnevezve. Igen feltünő e hordók közt, hogy az iskarioti Judás tartalmazza a legfinomabb nektárt. A rózsabor 1624-ben csak 60 tallért ért, oxhoctját számitva; ha 1624-től a tőkét, a kamatot és a kamatok kamatját összeszámitjuk, a melyeket e bor magában foglal ekkoráig, ekkor kiderül, hogy e bor (t. i. egy oxhoct) 8600 millió forintot képvisel, s annak minden egyes cseppje 400 tallért érhetne. Ezen borból a német költők királya 1823. auguszt. 20-án 12 palaczkkal kapott ajándékba, a mi igazán méltó ajándék volt a nectárral szellemileg foglalkozó Goéthének! Egyébiránt ne csodálkozzunk igen a magas árakon, mert a rózsabornak csepje rendesen egy aranynyal szokott ma is fizettetni. Ily áron vett a német császár ügyrőke is nem rég Brémában rózsabort.

— A p e r z s a s a h k i n c s e i. A linczi „Tagespost"-ban egy utazó érdekes leirását közli a perzsa sah lakosztályainak, különösen a király- vagy pávateremnek, melyet következőnek rajzol: „Az éjszaki szárny bal szögletében van a hires pávatrón, egy mult századbeli persa müremek. A trón diszágy alaku, kerek s egy láb magas fallal van körülszegezve, melynek felső keskenyebb részén emelkedik a menyezet fala egy 1½—2 láb átmérőjü gyémánt-nappal. Az egészben fából álló trón aranynyal van bevonva s meglehetősen esetlen oroszlánokon nyugszik, melyek, valamint a hátfalon ülő pávát ábrázolni akaró madarak, aranyból valók. A trónt mindenütt a koránból vett zománczirásu mondatok boritják. A gyémántokat, rubintokat, türkizeket, smaragdokat és szafirokat, melyek ezenkivül a trónt beboritják, százával sem lehet megközelitőleg felszámlálni. Az ülőhelyen egy cachemir-teritő van, mely körüskörül mintegy két tenyérnyire oly sürün van gyöngyökkel kirakva, hogy a szövet nem is látszik. A trón mindenesetre több millió értéket képvisel. A terem elülső részében, szinarany lábakon, gyöngyökkel s gyémántokkal dusan diszitve áll a sah legujabb játékszere — egy földgömb! Azt mondják, hogy tömör aranyból áll, de nem igen hihető, mert a bizonyosan két láb átmérőjü gömböt a lábak el nem birnák. Az aranyból azonban semmi sem látszik ki, mert a gömb felülete telisded-tele van rakva drága kövekkel, melyeknek csak vékony érczfoglalatja látható. Országok, tengerek, különböző gyémánt- és drágakövekből vannak. Az egyenlitőt és a teritő köröket szabadon körülfutó brilliánt szalagok képezik. Persia és Birma gyémántokból van összerakva; egyébb részletekre a levéliró nem emlékszik. — A palota egy csarnokában királyunk képe is látható drága keretben. Egy másik teremben, melyben a sah fegyverei, diszruhái és rendjelei vannak, látható a kincstár legnagyobb gyémántja is, a „darir e-nur" (a tenger fénye), mely a levéliró állitása szerint 6 cm. hosszu és 3 cm. széles s táblaformában van csiszolva". — Ennek a sok szép holminak az árából meglehetne menteni egész Persia népét az éhenhalástól.

— T ö r v é n y a l u x u s e l l e n. A peckingi censor, vagyis rendőrfőnök Miki-ki-hei ur legfelsőbb urához, a khinai császárhoz egy memorandumot terjesztett fel, melyben elpanaszolja, hogy a legujabb időben a khinaiaknál s különösen a nőknél szerfölött lábra kapott a fenyüzés, mely tömérdek haszontalan kiadásra készteti őket. E memorandumra a khinai császár a peckingi hiv. lapban egy rendeletet bocsátott ki, melyben szigoruan megtiltja, a fényüzést, s a gazdálkodást ajánlja. Ha a nép e rendelet minden pontját nem fogja szentnek tekinteni, az állami tisztviselőknek kötelességévé tétetik azt erőszakkal is érvényre emelni.

LEGUJABB.

Budapest, márt. 1.

Éjféli 12 órakor Budapesten a vizállás 22 láb 4—4½ hüvelyk. Holnapra valószinüleg apadni fog, mivel a Duna felső vidékeiről érkezett táviratok szerint a Duna ott mindenütt lassu apadásban van.

A vizkárosultak számára begyült adományok összege eddig 76,093 frt és öt ezüst frtot tesz, nem számitva ehez a főváros által ma e czélra megszavazott 20,000 frtot.

Baja egy része egészen, más része részben viz alatt áll. A veszély nő.

Kalocsát teljesen körül vette az árviz. A közlekedés megszünt. A viz növekszik.

— **Bécsi tőzsde** márt. 2. (Távirati tudósitás.) Ezüst 101.75; cs. arany 5.39½; Napoleonarany 9.17½.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

BURGER LIPÓT

NŐI és FÉRFI DIVATKERESKEDÉSE

Debreczenben, főpiacz 2139. sz. alatt.

Menyasszony koszoruk

Ajánlja a nagyérdemü és t. cz. helybeli és vidéki közönségnek:

Menyasszonyi fátyolok

Franczia báli virágok, **Báli** Hajdiszek és tarlatánok

gyári áron alól is kaphatók.

Női chiffoningek 1.30, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.50, 2.80 kr.
Női hálórekli 1.20, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.60, 3.20 kr.
Női alsónadrágok 1.20, 1.40, 1.60, himzett 1.80, 2 ft, 2.30.
Női alsószoknyák 2.20, 2.40, 2.70, himzett 2.80, 3.20, 3.80.
Férfi szines cretoningek ft 1.30, 1.50, 1.70 kr.
Férfi chiffoningek ft 1, 1.20, 1.50, 1.75, 2, 2.20, 2.60, 3 frt.

Férfi harisnyák és kesztyük gyári raktára.

Női harisnyák, kesztyük és csinos kötők raktára.

Pipere czikkek u. m.

Selyem és bársony szalagok minden szinben s szélességben Nyakkendőket, nyakfodrok, csipkék, legujabb gallérok és manchetták, Rips és atlasz diszitésnek minden szinben.

7—8.

Legujabb Rojtok

Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek

Paszomán Diszek

Nagy választás

Olcsó, jó és czélszerü!

Hirdetmény.

Beregmegye nagylónyai határban 603. holderdő, legelő és esetleg makkoltatás folyó évi martius 1-től három évre haszobérbe adandó.

Bővebben értekezhetni **Sväiczer Géza** urral Nyir-Bátorban.

62 1—3

Hirdetés.

Norinbergi és diszáru kereskedésembe egy müvelt képzettségü, s jólnevelt 14—15 éves ifju gyakornokul felvétetik.

Dáné István.
piaczutcza, 2144.

66 1—3

Mandel Ignácz

előbb P. MAYER FARKAS

borkereskedése

piacz-utcza N á n á s s y-h á z 2137-dik szám alatt, szolgál a legjobb közönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlaui vörös borokkal, palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá, kitünő tokaji borok, a legjobb bel- és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

227 37—

A bécsi világ-kiállitáson diszokmány bőrgyártmányok.

Reiser testvèrek

bőr-kereskedése

Budapest, kiràlyutcza 6. szám.

Ajánlják legjobban berendezett raktárukat

a bel- és külföld leghiresebb bőrgyártmányaiból

lábbeli-készitők,

szijgyártók, nyergesek, böröndösök,

diszmü-készitők,

KÖNYVKÖTŐK,

szücsök, kalap- és sapka-készitőknek

pontos, kitünő és gyors kiszolgáltatás mellett

a lehető legjutányosabb árakon.

Megrendelések a vidékrecsekély elöleges fizetések beküldés mellett utánvétellel a leggyorsabban eszközöltetnek. Nem kedvező áruk 14 nap lefolyta alatt kifogás nélkül visszavétetnek.

60 2—12

Magyarorsz. legjobb s legolcsób bevásárlási forrása.

Eladó:

1-ször. Egy uri lak Bárányutczán 2220. sz. a. áll 6 szobából és istállóból, nagy udvarral és házután való földdel.

2-szor. A serházutczában 1154. sz. ujonnan cserepezett ház, 3 szobával, 2 kamrával, udvarán egy nagy tengeri góréval és a ház után járó egy nyilas földdel.

3-szor. A sesztakertben 3 nyilas szőlő, rajta levő uj cserepes pajtával; végre a libakertben hat és fél nyilas libaföld. —

Végre két billiárd asztal is e l a d ó. Mindezek kedvező feltételek mellett eladók, esetleg a két ház bérbe is adható. Értekezhetni tulajdonos

Reiz Dáviddal.

47 3—3

A debreczeni

szesz és sajtolt élesztő gyár gyártmányainak àrjegyzéke.

Egy liter magas foku szesz (melyből két liter jó pálinka készithető) — ára	24 kr.	56⅞ liter és azon felüli mennyiségb.
Egy liter tiszta gabnapálinka ára	14 kr.	
Egy fél kilogramm finom (export) kiviteli sajtolt élesztő ára	40 kr.	
Egy fél kilogramm jó sajtolt élesztő ára	30 kr.	
Egy fél hectoliter tengeri moslék, (marha és sertés hizlalására), — ára	10 kr.	

Megrendelések helyben és vidékre elfogadtatnak és pontosan teljesittetnek, a főraktárban nagytemplomtér 339. sz. a.

391 13—?

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.